

foreslås indføjet en udtrykkelig bestemmelse om, at det påhviler hævnerne at etablere det fornødne samarbejde med henblik herpå.

Til nr. 7.

Forslaget er af redaktionel karakter.

Til nr. 8.

De foreslåede bestemmelser indebærer en fortsættelse af de pr. 1. april 1959 og 1. august 1962 påbegyndte gradvise frigivelser af huslejeafkasttællingen i mindre kommuner, jfr. afsnit 1 i de almindelige bemærkninger.

I den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* svarer nr. 1) og nr. 2) om enkeltværelser m. v. og garager til reglerne i den gældende bestemmelses *stk. 1, 2*. punktum.

Ved *stk. 3* og *4* foreslås reglerne om huslejestoppet ændret, således at disse bestemmelser bortfalder også i kommuner (byområder) med mellem 6.000 og 9.000 indbyggere, dog således at indbyggergrænsen ikke længere beregnes på grundlag af folketællingen i 1955, men på grundlag af folketællingen i 1960. Kommunalbestyrelsen — i fælles byområder kommunalbestyrelserne i fællesskab — kan dog på samme måde som efter de gældende regler med $\frac{2}{3}$ majoritet vedtage, at bestemmelserne om huslejestop skal være gældende. *Stk. 5* svarer til den gældende lovbestemmelse *stk. 2, nr. 2)*, dog at indbyggergrænsen for de kommuner (byområder) hvor kommunalbestyrelsen eller kommunalbestyrelserne i fællesskab kan vedtage at lade bestemmelserne om huslejestop bortfalde foreslås forhøjet til 30.000.

Stk. 6 og *7* svarer til den gældende lovbestemmelse *stk. 3* og *4*.

Til nr. 9.

Ifølge bestemmelsen i lovens § 108, *stk. 3*, sidste punktum, kan indgåelse af lejemaal ikke betinges af aktieindskud. Det fremgår af motiverne til denne bestemmelse, der blev indført i lovgivningen ved den gældende lov, at man fandt det uheldigt, at lejere skulle kunne tvinges til at deltage i finansieringen af udlejningsejendomme på yderste plads. De uheldige forhold, man havde for øje, var bl. a. tilfælde, hvor lejerne gennem aktieindskud overtog ejendommen, og hvor det efter overtagelsen viste sig, at lejen måtte forhøjes ganske væsentligt for at dække ejendommens driftsudgifter, hvorved lejerne ofte kunne komme i en vanskelig situation.

Under hensyn til den i de forløbne år opståede øgede interesse for at skabe muligheder for, at lejere kan overtage udlejningsejendomme, foreslås det omhandlede forbud lempet, således at der

gives mulighed for at godkende indskud i form af aktier, såfremt lejeren sammen med ejendommens øvrige lejere derved får afgørende indflydelse på selskabets ledelse. Det foreslås dog samtidigt fastsat, at det yderligere skal være en betingelse for godkendelse, at den leje, hvortil ejendommens lejligheder og lokaler søges udlejet, dokumenteres at være tilstrækkelig til at dække de med ejendommens drift forbundne udgifter. Det skulle herigenem kunne hindres, at lejerne overtager lejligheder med aktieindskud under urigtige forudsætninger.

Til nr. 10 og 11.

Om de foreslåede bestemmelser, der omhandler ændringer i reglerne om lejeforhøjelse i forbindelse med modernisering, henvises til afsnit 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12.

Ved bestemmelsen i lovens § 122, *stk. 2*, blev huslejenævnene opretholdt i 2 år i de kommuner med under 3.000 indbyggere, hvor huslejestoppet blev ophævet pr. 1. april 1959. Nævnet havde i denne overgangsperiode til opgave i medfør af reglerne i lovens kap. XIX at formidle rimelige lejeforhøjelser, afgøre vedligeholdelsestvister og beskytte lejerne imod urimelige lejeforhøjelser og således føre indseende med, at tilpasningen til de friere forhold på huslejemarkedet skete på forsvarlig måde.

Da huslejestoppet ved lov nr. 228 af 22. juni 1962 blev ophævet i kommuner med mellem 3.000 og 6.000 indbyggere, fandtes en tilsvarende overgangsordning unødvendig, og bestemmelsen i lovens § 122, *stk. 2*, foreslås nu ændret og affattet således, at reglerne i kap. XIX heller ikke finder anvendelse i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen selv vedtager at ophæve reglerne om huslejestop, jfr. § 106, *stk. 5*.

Til nr. 13.

Ændringen er af rent redaktionel karakter.

Til nr. 14.

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 123, *stk. 1*, kan huslejenævnet, hvis udlejer af enkeltværelser, der er omfattet af nævnets kontrol, ved opsigelse forsøger at opnå en leje, der står i misforhold til det lejedes værdi, eller i øvrigt at tvinge lejeren til at antage urimelige lejevilkår, tilside-sætte opsigelsen og bestemme, at lejemalet ikke kan opsiges uden nævnets godkendelse.

For at sikre lejere af værelser, der er omfattet af nævnskontrol, jfr. § 126, herunder navnlig de såkaldte klublejligheder, mulighed for beskyttelse også mod opsigelser der som følge af andre om-